

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **A. M.**

skazanego za przestępstwo z art. 286§3 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 10 lipca 2024 r.

z urzędu

kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 29 sierpnia 2023r., sygn. akt VI Ka 467/23,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 19 stycznia 2023 r., sygn. akt IV K 621/19

na podstawie art. 531§1 k.p.k. w zw. z art. 530§2 k.p.k. w zw. z art. 429§1 k.p.k.

postanowił:

1. kasację pozostawić bez rozpoznania;
2. obciążyć A. M. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 19 stycznia 2023r., wydanym w sprawie o sygn. akt IV K 621/19, A. M. został uznany winnym popełnienia przestępstwa z art. 286§3 k.k., za które wymierzono mu karę grzywny w wymiarze 160 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 zł.

Powyższe orzeczenie, na skutek wywiedzenia apelacji przez skazanego i jego obrońcę, zostało utrzymane w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 29 sierpnia 2023r., sygn. akt VI Ka 467/23.

Aktualnie kasację od tego wyroku wywiódł obrońca skazanego, podnosząc zarzuty naruszenia przez Sąd Odwoławczy prawa procesowego, tj. art. 433§2 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W wyniku analizy treści kasacji należało stwierdzić, że jest ona niedopuszczalna z mocy ustawy i chociaż była wadliwie przyjęta, obecnie należało pozostawić ją bez rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 523§2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania za przestępstwo na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, a w sytuacji skazania na inną karę niż kara bezwzględnej pozbawienia wolności, dla możliwości wniesienia kasacji przez stronę, konieczne jest podniesienie zarzutu opartego na jednej z przesłanek wymienionych w art. 439§1 k.p.k. (art. 523§4 pkt 1 k.p.k.).

W niniejszym postępowaniu wobec A. M. co prawda zapadł wyrok skazujący, z tym że wymierzono wobec niego karę grzywny. Jednocześnie w wywiedzonej kasacji obrońca postawił zarzut rażącego naruszenia prawa, nie zaś uchybienia o charakterze bezwzględnej przesłanki odwoławczej.

Mając na względzie dyspozycję art. 523§2 k.p.k. należało go uznać za niekasacyjny, a tym samym kasację uznać za niedopuszczalną z mocy prawa.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[PGW]

(r.g.)